

не къ мѣсяцу: Есичко, ясенъ мѣсечко.
Пк. 91. ср. сечко, мѣсець.

Ечмичка с. ж. ячмень, песьякъ: Ечмичка наричатъ тая брѣжница, която израстнува на края на клепачитѣ на окоото въ видѣ на една малка чръница. Люб. 48.

Есакчия* (*iaçāqtchi*, s. t. *Garde*; *homme chargé de garder une entrée*) с. м. стражъ, охранитель: Вѣрен другаръ, еестро ле, есакчия. Ил. 180.

Жгура с. ж. Ир. 325.—сторія.

Женихъ с. м. сватъ: Манушка платно тжечи, Първанъ женихъ проважда, Три дни по трима. Темеи. 3. см. с. л. свобникъ; ср. женилна.

Жерави пр. журавлиный: Девери, пера жерави. М. 119.

Завръзъ с. ж. завязъ: Жгу си цвятъ цѣфни, Завръзъ да ни вържи. Ил. 230.

Загаръ с. ж. Ир. 115, 135.—загарія.

Загѣцамъ и. л. св. заворкую: Загѣцаъ ie сѣвъ бял галжи На ябулка на петровка. Като гуца, а то дума. Ил. 177.

Загѣхъ и. л. св. захрапю: Кой дѣ можъ да намѣри мѣсто, потъркохъ се и тамъ загѣхънахъ. Лиляка. 9. Побѣ коби, върза коби Па си легъ та загѣхъ. Безс. II, 8.

Зайдовамъ и. л. дл. захожу: Слѣзисту трипти зайдовъ. Ил. 46.

Закажамъ се и. л. св. покажусь, появлюсь: Забилъ ми се синоно море, Се закарзала силвана лѣмъ. Сб. 30.

Зако(н)никъ с. м. богослужебная книга (ср. законъ—богослужение): Постели ми шарена ода'а, И барай ми свѣщи и ламбади, Донеси ми поной законци. М. р. 131.

Заменѡникъ с. м. обручаальный перстень: Златен прѣстенъ замѡвникъ. Ил. 260.

Здѣ(х)амъ и. л. дл. вздыхаю. см. Сдихъ.

Златуръ с. м. назв. растенія: Чѣрвѣн златуръ (цвѣтъ) се зове по др. ист. говори стратул. Ил. 183.

Змѣювица с. ж. отъ змѣи: Пучѣкжж; пугрѡжж. Пж змѣюви пови пѡрти. Излязъ ие змѣювицъ. Ил. 9.

Зобилница с. ж. конская торба: На брѣза арѣнскага глава Па іа турѣ конска зобилница. Сб. 61.

Извратъ и. л. св. опрокину: Подѣхъжж вѣжр изъ море Тж си гиміе извратъ Ил. 196.

Измакия с. ж. о двѣхъ по отношенію къ любящему ее: Петру сърце измакия. Ч. 337.

Измѣница с. ж. — отъ мѣна: Бабу, мила бабу, Размитай, пудбитай, Чж тж воджм, бабу, Млада измѣница, Да сж та измѣня Зимж ут мразувж, Летж ут пекувж. Сб. 37.

Изнаямъ с. и. л. св. наѣмся досыта: Бегай, бегай Ерино Самовидо! Сега сумъ сѣ мѣсо изнаяла. М. р. 205.

Икамъ и. л. дл. икаю син. хлѣцамъ. Драг. 505.

Искутамъ и. л. св. сберегу, выращу: Та хоаризаі ми, Бѡже лѣе, Ду іедно моаску деѣтеане, Га гулеаму искутеам Ду два-надеасте гудини, Курбанъ ша да гу закулеам... Та си му *Рѡсаутъ харѣзъ* Ду іедно моаску деѣтеане. Та си гу Стусеан искути. Сб. 27 ср. кутъ.

Истрѣчамъ и. л. св. выбѣгу, выѣду: Оди скоро конько да изседлишъ, Да истрѣчамъ до широко Скошѣ. М. р. 209.

Ичмѣнъ с. м. ячмень: Утишъ и пѣле пѣльи амбаруть ичмѣнъ. Книжс. 1. 30.

Каврошати пр. съ завитыми рогами: Дарба цѣмъ ти подариме, младе нашъ Бѡжцелѣ Господине, Триста овна ваклошати, Ваклошати каврошати. Перун. 19. Едно агне ваклошато,—каврошато (=витарѡшко). Сб. 13.

Калинковъ пр. отъ калинка: Че ми уста погорела, Като кора калинкова. В. 269.

Кана с. ж. намѣрѣіе: Бѣла иматъ за иденіе. Ил. 282, 283.

Картуна с. ж. Картунка ум. Картункинъ пр.—кратуна: Мѣсець Октомври по насъ наричатъ Картункинъ, за щото тогава като обертъ гроздието и направятъ вино, та пиятъ го изобилно съ картуни. Перун. 18.

Кѣизма с. ж. каѣизма. Сб. 109.

Качунка Качунчица с. ж. назв. раст. син. минзухаръ Ил. 305. Дѣвет іе годни лежала Та іе лице промѣнила Като жата качунчица. Ил. 302.

Кеіеіца с. ж. — кеханца. Ил. 211.

Клѣди с. ж. мн. ч. = клѣти, син. килери, подници, избѣ (Ил. 116): Темни клѣди камѣени. Ил. 115. ср. *Асѣѡвжъ* клѣти Срезн. Грам. 37.

Клисура с. с. = клисура: Де ли сѣи, брайно Никола! Въ кое ли тесно клисура! М. 152.

†Кобелъ с. м. дойникъ. Драг. 505 = кѣбелъ (въ слов.).

†Колза с. ж. полевая рѣпа, во франц. colza (Рейфъ).